

(1)
DUA-II.6721.2.18.2022

PODSUMOWANIE i UZASADNIENIE

do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej, uchwalonego uchwałą Nr LXXXI/1105/24 Rady Miasta Białystok z dnia 26 lutego 2024 r. (Dz. U. z dnia 1 marca 2024 r. poz. 1247), wynikające z art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

I. Uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu (uchwalonego planu) w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia terenu objętego planem) obszarów Natura 2000 – Puszcze Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne, a także cel i geograficzny zasięg planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji dokumentu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Ścisła współpraca zespołów autorskich sporządzających projekt planu i prognozę oddziaływania na środowisko pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych dla środowiska rozwiązań planistycznych, czego wynikiem był ostateczny dokument poddany procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, a w efekcie przyjęty przez Radę Miasta Białystok.

II. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko

Plan obejmuje teren o powierzchni 35,22 ha położony pomiędzy ulicami: Brzoskwiniową, Dojlidy Górne, Ananasową, granicą miasta i ulicą Solnicką. Znajduje się on w południowo-wschodniej części Białegostoku i obejmuje część osiedla Dojlidy Górne. Na omawianym obszarze częściowo jest zlokalizowana zabudowa o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny wolne od zabudowy to w większości pozostałości rolne, tereny nieużytków rolnych oraz fragment gruntu leśnego.

Osiedle Dojlidy Górne charakteryzuje się dużą powierzchnią terenów otwartych z rozproszoną zabudową mieszkaniową jednorodziną o niskiej intensywności. Obszar ten, z uwagi na położenie w zewnętrznej strukturze miasta, stanowi naturalny bufor i tło krajobrazowe dla intensywnej struktury miejskiej.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała z konieczności uporządkowania zasad kształtowania zabudowy, przede wszystkim mieszkaniowej jednorodzinnej o charakterze ekstensywnym oraz wyznaczenia ciągów komunikacyjnych w celu kształtowania ciągłości struktury miejskiej.

Ponadto, na przedmiotowym obszarze procedowano wnioski o wydanie warunków zabudowy dla inwestycji mieszkaniowej o parametrach i intensywności pozostających w sprzeczności z charakterem zabudowy istniejącej, dlatego istnieje potrzeba pilnej interwencji planistycznej.

Na przedmiotowym obszarze przewidziano utrzymanie charakteru układu przestrzennego poprzez kształtowanie zasad zabudowy i zagospodarowania o niskiej intensywności. Założono przeznaczenie obszaru pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną głównie wolno stojącą i bliźniaczą, a także pod niezbędną usługową towarzyszącą ww. zabudowie.

Zakładana wysokość zabudowy mieszkaniowej określona została na maksimum 10 m - w przypadku zabudowy z dachami symetrycznymi o kącie nachylenia głównych połaci od 30° do 45°, oraz maksimum 8 m - w przypadku zabudowy mieszkaniowej z dachami płaskimi. Maksymalną wysokość zabudowy usługowej na terenie 1U ustalono na 12 m bez względu na formę dachu. Maksymalną powierzchnię zabudowy określono na 30 % dla zabudowy mieszkaniowej, 40 % dla zabudowy usługowej i usługowo-mieszkaniowej oraz na 50 % na części terenu o symbolu 3.18MN i 3.20MN w granicach wydzielenia wewnętrznego „A” powierzchni działki budowlanej. Zwiększenie maksymalnej powierzchni zabudowy na terenie sąsiadującym z systemem przyrodniczym miasta, objętym ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku (obszar systemu przyrodniczego miasta) z zakazem zabudowy, pozwoli na optymalne zagospodarowanie nieruchomości.

W wyznaczonym obszarze okresowo podmokłym z wysokim poziomem wód gruntowych wynikającym z opracowania ekofizjograficznego oraz na terenach oznaczonych w Studium jako wspomagający system przyrodniczy w planie ustalono parametry dla przyszłej zabudowy i sposób zagospodarowania uwzględniające uwarunkowania środowiskowe i sąsiedztwo istniejących cieków wodnych, zachowując równowagę pomiędzy terenami przyrodniczymi i terenami przeznaczonymi pod zabudowę. Na tym obszarze zakazuje się lokalizacji kondygnacji podziemnych, z uwagi na złe uwarunkowania ekofizjograficzne oraz bliskie sąsiedztwo istniejących cieków.

Wskaźniki intensywności zabudowy na całym obszarze objętym planem określono na maksimum 0,9 dla zabudowy mieszkaniowej oraz maksimum 1,2 dla zabudowy usługowej.

Minimalna powierzchnia biologicznie czynna jest uzależniona od rodzaju zabudowy i wynosi 40 % w zabudowie mieszkaniowej, 30 % w zabudowie usługowej i usługowo-mieszkaniowej i na części terenu o symbolu 3.18MN i 3.20MN w granicach wydzielenia wewnętrznego „A” oraz 45 % na terenach o symbolach 3.1MN i 3.5MN oraz na części terenu o symbolu 3.9MN w granicach wydzielenia wewnętrznego „A” powierzchni działki budowlanej.

Grunty leśne o powierzchni 0,2850 ha, które przeznaczono na cele nieleśne na podstawie zgody wyrażonej przez Marszałka Województwa Podlaskiego decyzją z dnia 23 października 2023 r., znak pisma DGN-III.7151.17.2023.TT., stanowią tereny wspomagania systemu przyrodniczego, które w ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na częściach terenów z istniejącymi zespołami zieleni wysokiej przeznacza się do zachowania i uzupełnień. Na pozostałych częściach ww. gruntów dopuszczono lokalizację zabudowy jednorodzinnej o określonych parametrach.

Zaplanowano utworzenie układu komunikacyjnego w powiązaniu z systemem dróg miejskich, umożliwiającego prawidłową obsługę nowej zabudowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

W „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. zmienionego uchwałą Nr LXXVII/1079/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 grudnia 2023 r. opracowywany obszar został określony jako 2MN – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, zaliczanych do obszarów urbanizacji.

Funkcje podstawowe na tych terenach to: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna, istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach

Fragment terenu w bezpośrednim sąsiedztwie Lasu Solnickiego na rysunku Studium oznaczono jako obszar wspomagający system przyrodniczy miasta. System przyrodniczy wspomagający pełni funkcję uzupełniającą i wspomagającą obszar systemu przyrodniczego

podstawowego. Wspomagający system przyrodniczy tworzą obszary, na których funkcje przyrodnicze oraz pozaprzyrodnicze, w tym mieszkaniowa, usługowa i aktywności gospodarczej, są równoważne. Stanowią uzupełnienie podstawowego systemu przyrodniczego, przenikające w obszary zurbanizowane.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione.

W ramach ochrony lokalnych wartości przyrodniczych na części terenu z istniejącym zespołem zieleni wysokiej ustalono utrzymanie i ochronę istniejącego zespołu zieleni wysokiej oraz jej uzupełnienie. Istniejący drzewostan zostanie wkomponowany w projektowane zagospodarowanie z przeznaczeniem na zieleni urządzonej, która to będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowana zostanie ciągłość powiązań ekologicznych wyznaczonego zespołu z Lasem Solnickim pełniących funkcję klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną. Na obszarze tym ustalono kształtowanie zagospodarowania w sposób umożliwiający migrację drobnej fauny poprzez m.in. stosowanie punktowego fundamentowania. Ustalono również stosowanie nowych nasadzeń drzew, krzewów i roślinności z uwzględnieniem warunków siedliskowych. Na wyznaczonej części terenu z zielenią wysoką zakazano budowy budynków. Dopuszczono natomiast lokalizację niezbędnych dojazdów o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 3 m, niezbędnych dojeżdż o nawierzchniach przepuszczalnych o szerokości maksimum 1 m, niezbędnej infrastruktury technicznej. Stosowanie przepuszczalnych nawierzchni przez którą woda może być infiltrowana, ma bardzo korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Wycinka drzew została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji dojeżdż i dojazdów, infrastruktury technicznej oraz zagrożenia ludzi lub mienia.

W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze objętym planem ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych). Istniejące na całym obszarze drzewa i naturalne kompleksy zieleni wysokiej powinny być maksymalnie wkomponowane w zagospodarowanie zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej. Rola przyrodnicza zieleni miejskiej, w tym klimatyczna, hydrologiczna i biologiczna, jest wiodącą dla kształtowania jakości i stanu środowiska przyrodniczego w mieście oraz dla stanu sanitarnego miasta. Drzewa, w szczególności duże i stare odgrywają ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Poprzez pochłanianie dwutlenku węgla, poprawiają skład powietrza. Oczyszczają powietrze z pyłów i gazów. Zatrzymują one i usuwają z otoczenia szereg składników tworzących smog. Mają korzystny wpływ na sytuację gruntowo-wodną. Powodują zatrzymanie wody opadowej w strefie korzeniowej i pod koroną oraz magazynują wodę w swoich tkankach.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie

czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w planie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na terenach zabudowy mieszkaniowo – usługowej, jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej. W przypadku realizacji usług z zakresu oświaty na terenie o symbolu 1U poziom hałasu należy przyjąć jak dla budynków związanych ze stałym i czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zaś w przypadku realizacji usług z zakresu opieki społecznej – jak dla budynków domów opieki społecznej.

Wymóg zachowania odległości poszczególnych inwestycji od napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV (obustronnie 20 m od osi linii) ograniczy możliwość wpływu pól elektromagnetycznych na zdrowie ludzi a także wpłynie na ochronę przed porażeniem i pożarem. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Ustalono lokalizację masztów antenowych wyłącznie na budynkach.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, zadrzewione będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

Prawidłowym zabiegiem w ustaleniach planu jest zakaz realizacji kondygnacji podziemnych na terenach o symbolach: 3.16MN, 3.17MN i 3.20MN oznaczonych jako okresowo podmokłe z wysokim poziomem wód gruntowych wynikającym z opracowania ekofizjograficznego. Zapis ten zapewnia ochronę przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz niweluje przeszkody spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

Stan jakości powietrza w obszarze planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych i parowych zlokalizowanych poza granicami planu. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii oraz indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. Sukcesywna wymiana starszych kotłów na nowocześniejsze, mniej

emisyjne będzie wpływała na polepszenie jakości powietrza. Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. Pozostawiony zespół zieleni wysokiej oraz zieleń towarzysząca zabudowie mieszkaniowej będą wpływać na zatrzymanie i wchłanianie zanieczyszczeń.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

III. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione opinie właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwińskiej i Krokusowej uzyskał:

- 1) pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku (znak NZ.0522.39.2023 z dnia 25.09.2023 r.),
- 2) pozytywną opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak WPN.410.1.64.2023.AR z dnia 27.09.2023 r.).

IV. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione zgłoszone uwagi i wnioski

W celu zapewnienia udziału społecznego w opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwińskiej i Krokusowej:

1. Ogłoszono o przystąpieniu do jego sporządzenia poprzez:

- 1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – w dniu 24.07.2020 r.,
- 2) obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w dniu 24.07.2020 r.,
- 3) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – zamieszczone w terminie 24.07-24.08.2020 r.

W trakcie procedury sporządzania projektu planu, w przewidzianym ustawowo terminie (do dnia 24 sierpnia 2020 r.) do projektu planu wpłynęły 3 wnioski od osób prywatnych wymagających rozpatrzenia na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zarządzeniem Nr 911/23 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 21 sierpnia 2023 r. uwzględniono 2 wnioski, 1 wnioskowi nie uwzględniono. Wpłynęły także 3 wnioski od instytucji uzgadniających i opiniujących projekt planu, które nie podlegają formalnemu rozpatrzeniu.

Uwzględniono wnioski dotyczące: przeznaczenia działki nr ewid. 624 oraz działki nr ewid. 232/6 pod drogę publiczną dojazdową w rejonie ulicy Brzoskwińskiej; przeznaczenia fragmentów działek nr ewid. 233/5 (aktualnie po podziale 233/17), 233/6, 233/7, 233/9 oraz 233/10 o szerokości 2,5 m (pas przylegający do dz. nr. 624) pod drogę publiczną dojazdową w rejonie ulicy Brzoskwińskiej.

Nie uwzględniono wniosku dotyczącego przeznaczenia działki nr ewid. 236/12 pod drogę publiczną dojazdową w rejonie ulicy Brzoskwińskiej.

Uzasadnienie nieuwzględnienia wniosku:

Zgodnie z § 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych: „Nieprzelotową drogę projektuje się w sposób umożliwiający zawrócenie pojazdu miarodajnego”. Wymóg ten dotyczy w szczególności dróg publicznych klasy D (dojazdowa) i L (lokalna). Na zakończeniu nieprzelotowej drogi dojazdowej konieczne jest wykonanie

placu do zawracania o odpowiednich parametrach. Parametry działki nr ewid. 236/12 i istniejące zagospodarowanie nie pozwalają na wykonanie niezbędnych placów do zawracania, w związku z tym w projekcie planu zakłada się przeznaczenie jedynie fragmentu przedmiotowej działki pod drogę publiczną dojazdową, a pozostałe odcinki ww. działki, zapewniające dojazd do działek nr ewid. 236/6, 236/7 i 236/13 oraz 236/10, 236/11, 236/17 i 236/18 planuje się przeznaczyć pod drogę wewnętrzną, zgodnie ze stanem faktycznym.

2. Ogłoszono o wyłożeniu projektu planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu poprzez:

- 1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – w dniu: 02.11.2023 r.,
- 2) obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – w dniu 02.11.2023 r.,
- 3) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – zamieszczone w terminie: 02.11.- 13.12.2023 r.

3. Zamieszczono również informacje (w dniu 11.09.2023 r.) o projekcie planu miejscowego i prognozie oddziaływania na środowisko w ogólnodostępnym wykazie danych o środowisku (EKOPORTAL-BIP).

W terminie określonym w ogłoszeniu i obwieszczeniach dotyczących wyłożenia projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu (do 13 grudnia 2023 r.) nie złożono uwag.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej został uchwalony uchwałą Nr LXXXI/1105/24 Rady Miasta Białystok w dniu 26 lutego 2024 r.

V. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko nie przeprowadzono, ponieważ nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Dojlidy Górne w Białymstoku w rejonie ulic Brzoskwiniowej i Krokusowej.

VI. Metody i częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji ustaleń planu

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno-porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz wynikających z tego zmian w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórki obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

PREZYDENT MIASTA

dr hab. Tadeusz Truskolaski